

Що е добро угаждамъ,
Кат' вази болки сящамъ —
И повече отъ васъ!

Ахъ молж ви, ахъ спрете,
Безжалостни дъца!
Така ме не мѫчете.
Злодѣи, прѣстанете,
Злодѣи, безъ сърдца!

Тѣзъ думи псето вѣщо
Че казваше схванахъ,
И друго йоще нѣщо,
Джлбоко и зловѣщо,
Което не разбрахъ.

IV.

Тогава се затекохъ,
Смутенъ до глѣбини,
И битката прѣсѣкохъ
И кучето извлѣкохъ
Изъ мѫтните вѣлни.

И мокро, трѣпно, кално,
И съ кѣрвава глава.
Животното страдално
Истегна се печално
Вѣзъ новата трѣва.

И тозъ символъ на вѣрностъ
Вѣвъ менъ като опря
Взоръ пъленъ съ лучезарностъ,
Съ укбръ и благодарностъ,
Трагически умря!